

Bij de uitbreiding van Pulle en de uitgiften van kavels bouwgrond had de gemeente Pulle aangegeven dat voor de zich vestigende forenzen de verbetering van de weg naar Antwerpen in de planning was opgenomen. Hiertoe was in juli 1962 door het Ministerie van Openbare Werken een besluit genomen om voor de verbetering van de weg bijna vier miljoen frank beschikbaar te stellen. Helaas bleek dat de brug over de Kleine Beek was gebarsten. Het werk werd stilgelegd, want voor het herstel van de brug én verharding van de weg waren de financiële middelen niet toereikend. Dus moest Ruyslinck na vestiging in Pulle iedere dag over een stuk onverharde weg naar zijn werk. Toen de wegwerkzaamheden vijf jaar na het besluit om de weg te verharden in november 1966 nog steeds niet hervat waren, schreef Ward Ruyslinck een openbrief, die op 18 november 1966 werd geplaatst in *Gazet van Antwerpen*:

De hel van Viersel

OPEN BRIEF AAN DE HEER MINISTER VAN OPENBARE WERKEN

De inwoners van Viersel, Pulle en Grobbendonk (Kempense parels aan de Dietse kroon!) hebben de eer u uit te nodigen op een merkwaardige herdenkingsplechtigheid. In februari 1967 bestaat ‘de hel van Viersel’ namelijk vijf jaar. Ik verontschuldig me voor deze onkadastrale benaming, maar u zult waarschijnlijk wel weten wat hiermee bedoeld wordt. Bedoeld wordt het kraterlandschap ter hoogte van de Molenbeek te Vierseldijk. Dit onberijdbare, ca. 200 meter lange, onverharde traject van de openbare weg tussen de gemeenten Grobbendonk en Viersel is er, blijkbaar ingevolge allerlei financiële en misschien zelfs politieke machinaties, in geslaagd vijf jaar lang aan de aandacht van drie ministers van Openbare Werken te ontsnappen. De kuilen in deze ‘weg’ zijn op sommige plaatsen zo diep dat er archeologische vondsten uit het Romeinse tijdperk aan de oppervlakte zijn gekomen, waaraan – zoals u wellicht weet – de Kempense bodem in deze streek zeer rijk is. De inwoners van bovengenoemde gemeente hebben nu, naar aanleiding van dit uitzonderlijk jubileum, besloten een gemeenschappelijk comité op te richten met het doel ‘de hel van Viersel’ officieel als ‘historische weg’ te doen klasseren. Het is hun namelijk opgevallen, dat het Belgische wegennet er ongeveer zó moet hebben uitgezien vóór de komst van Julius Caesar. Het is dan ook belangrijk, dat het in deze staat bewaard zou blijven als een historische getuigenis, als een soort openluchtbijdrage tot het Gallo-Romeins Museum. Wij zouden ons, Mijnheer de Minister, zeer vereerd voelen door uw tegenwoordigheid te Viersel op zondag 12 februari a.s., datum van de officiële herdenkingsplechtigheid. Wel zouden wij u, in uw eigen belang, willen aanbevelen een paar hoge laarzen aan te trekken en u niet in de gebruikelijke ministeriële slee naar het Kempische Hinterland te begeven, maar bij voorkeur per jeep of per rupswagen (misschien zal uw collega van Landsverdediging u wel

een tank lenen, een verouderd model van 1965 bijvoorbeeld).¹

Het officiële programma voorziet in de onthulling van een gedenkplaat, ter hoogte van de historische schandpaal van Viersel, met als opschrift:

Reijsigers ende passanten, weet dat ghylieden u hier bevindt
op 49 mijlen van Brussel, die hoofdstede van Europa.

Anno MCMLXVII.

Verder zal om u te verwelkomen, Mijnheer de Minister, een erehaag worden gevormd door wagenbestuurders die in de loop van de laatste vijf jaar een of meer onderdelen van hun auto, hun geduld en hun respect voor het vaderland in ‘de hel van Viersel’ verloren. Reeds hebben zich een paar honderd vrijwilligers hiervoor aangeboden. Ten slotte zal ook een tombola worden georganiseerd; met de opbrengst waarvan het comité hoopt een zweefbaan over ‘de hel van Viersel’ te kunnen bekostigen en aldus de verbinding tussen de gemeenten Viersel, Grobbendonk en Pulle te verzekeren.

Rekenend op uw tegenwoordigheid, Mijnheer de Minister, niet in het minst op uw tegenwoordigheid van geest, verblijven wij,

met de meeste hoogachting,
namens het comité, Ward Ruyslinck.’

Deze satirische brief had zeker succes, want twee weken na publicatie, op 2 december 1966, schreef de minister aan Ward Ruyslinck terug

‘dat het u wel genoeg zal doen te vernemen dat mag verwacht worden dat met de verbeteringswerken aan de zogenaamde ‘Hel van Viersel’ binnen korte tijd zal begonnen worden.’

Het Ministerie van Openbare Werken had de herstelwerkzaamheden geaccordeerd en de financiële middelen ter beschikking gesteld.

¹ De pacifist Ruyslinck noemde het materieel na een jaar ‘verouderd’!

Kennelijk werd in zijn ogen in het Belgische leger wel erg snel nieuwe tanks aangeschaft.